

Inskriften är följande:

Huvudslingan: **þorupr : auk : stainbog : þar : rasa : stan : at : mopur : sina : stanfriþi.**

Bislingan längs vänstra slingan: **iak : kar : ak : kunu sina :**

þorupr är kvinnonamnet Torun, jfr **fastbiurn · uk · þurun** L. 89 Måstad, Uppl., **fastbiurn · uk · þorupr** L. 90 ib.; kvinnonamnet Stenborg finns ock i **stinburg** Sö. 44 Bergshammar. Mansnamnet **kar** motsvarar fvn. *Kárr*.

Översättning: Torun och Stenborg, de reste stenen efter sin moder Stenfrid. Högg Kar efter sin hustru.

Sista satsen är två verser i fornyrdeslag: *Hiag Kār
at kunu sīna*

129. Lids kyrkogårdsport, Rönö hd.

Pl. 59.

Litteratur: D 8vo 44.

Runstenen är inmurad på den åt kyrkogården vända sidan av östra kyrkogårdsportens södra sida, invid och norr om Sö. 128.

Ämnet är gråsten, höjden 75 cm, bredden över mitten 65 cm, slingans bredd 7 cm.

Ristningen är hjulformig, i det korsets armar vardera utgöras av ett par ekrar. På den nedre armen i det vänstra övre paret ekrar saknas det lilla streck inåt, som finnes på de övriga. I 6—10 **raspi** är högra bistaven på 7 **a** knappt synlig, 8 **s** är omvänt med nedre staven förlängd till övre linjen. Korsformigt skiljetecken är gemensamt för inskriftens början och slutet, där det här skall tecknas.

Inskriften är följande: **biurn : raspi : stain : þansi : iftir : hailka : brupur +**

Översättning: Björn reste denna sten efter brodern Helge.

130. Hagstugan, Sparsta ägor, Lid sn, Rönö hd.

Pl. 59, 60.

Litteratur: D 8vo 45; Dybeck, Runa fol. II, s. 9; S. Boije, Sv. fornm.för. tidskr. V, 15; Runverser s. 321.

I D 8vo 45, Sthlm 1855, yttrar Dybeck om stenen: »Han var till medlet af fjoråret liggande nära kanten af en nyupptagen åker å en dældomgifven höjd, Hällbacken kallad, ej långt från torpet Hagstugan å Sparsta mark. Då någon väg icke tyckes sträckt sig hit, har väl meningen varit, att han skulle synas öfver dalen mellan sjöarna Glåkern (så finns namnet å alla äldre kartor från 1600-talet. Sjön nämnes nu Glåttra-sjön) och Kappstasjön till en å andra sidan löpande väg, hvilken förr varit en större gångstig. Stenen är af ljus granit och fyrsidig. Hufvudristningen upptager tu sidor. Ett för icke länge sedan, till stor och obotlig skada, afslaget större stycke af honom, hvilket innehållit delar af tvänne sidors ristningar, har mycket och väl sökts, men icke funnits. — I närheten af Runstenen äro några smärre grafkullar och knappt en famn vester från honom ligger en vacker fylld stenkrets af nära femtio alnars (29,69 m) omfång. Gamle män berätta, att å